

Jaciment de La Verna

Torrelles de Foix

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Camp de migdia de l'Alzinaret de La Verna
Emplaçament A uns 450 m al sud-est del mas de La Verna
Alçada: 330

Coordenades:

Latitud: 41.39264
Longitud: 1.58755
UTM Est (X): 381917
UTM Nord (Y): 4583308

Classificació

Número de fitxa 08288 - 39
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Antic Romà
Segle I -II dC
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Es desconeix l'estat en què es poden trobar les estructures, però en tractar-se de zones on s'efectuen treballs agrícoles poden haver estat malmeses. Cal tenir en compte la possibilitat que hi pugui haver més enterraments i per tant fora bo dur-hi a terme noves prospeccions o bé seguiments arqueològics.

Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Declaració de BCIL en la sessió ordinària del ple del Consell Comarcal de l'Alt Penedès (15/04/2021).
Inventari de Patrimoni Arqueològic de Catalunya
dj., 15/04/2021 - 12:00
Data aprovació:
Número inventari Si. CCAA-7469

Generalitat i altres inventaris

Accés	Difícil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	08288A03300038
Autoria de la fitxa	Ainhoa Pancorbo Picó
Data de registre de la fitxa:	dc., 28/11/2018 - 01:00

Descripció

Lloc d'enterrament detectat en un conreu de farratge a la plana, delimitat a la banda nord per una petita extensió de bosc coneguda com l'alzinar de La Verna, a uns 350 m al sud del mas homònim, gairebé al límit est de Torrelles de Foix. El bosc és delimitat per un corrent d'aigua, el torrent de l'Alzinar, en el tall del qual s'observen restes d'estructures escapçades. En aquest indret, l'any 1989, arran d'una llaurada fonda en el camp de farratge, els propietaris del terreny van localitzar materials arqueològics. Poc després, el senyor Magí Suriol, veí de la Rovira Roja i col·laborador del Museu del castell de Sant Martí Sarroca va ser informat de la troballa i ho va notificar a l'arqueòleg territorial del Servei d'Arqueologia, el senyor Magí Miret. En el decurs d'una primera inspecció sobre el terreny l'arqueòleg territorial només hi va trobar un fragment de ceràmica sigil·lada amb decoració. Més endavant, l'any 1990, en el decurs de la realització de la carta arqueològica, l'arqueòleg territorial va indicar l'existència d'un possible jaciment arqueològic als autors de la prospecció, moment en què es van poder detectar les restes de més material arqueològic: diversos fragments de "tegula" romana i de "dolia", un fragment d'àmfora itàlica i alguns fragments de ceràmica a torn ibèrica comuna de cocció oxidant. Dies més tard, el mes novembre del mateix any, els arqueòlegs van poder veure i descriure el material que es conservava a la masia, procedent de les primeres troballes. Un fragment de "tegula", un fragment d'"imbrex" i una làpida de marbre fragmentada amb inscripció a l'anvers i el revers llis. Aquesta darrera peça mesura 20 cm x 25 cm x 28 cm i 8,5 cm de gruix. Transcripció: FESTVS TVRP(I)LLA P.F (II). Es tracta d'una peça inèdita que no ha estat estudiada per cap especialista, però a partir de paral·lelismes que es poden establir amb una altra làpida trobada a la comarca, en la necròpolis entre Can Pau Surià i Can Xic Ferrer (Vilafranca del Penedès), de característiques molt semblants, se li podria atribuir una cronologia del segle I o, com a molt tard, de principi del segle II dC. Els testimonis materials recollits indiquen l'existència d'un lloc d'enterrament, una necròpolis, en bona part destruïda. D'altra banda, segons referències del propietari, que va localitzar la làpida i els altres materials, no hi havia restes d'ossos humans, o si més no, ells no les van identificar en fer les remocions. La presència de "tegula", "imbrex" i la làpida, defineixen un tipus d'enterrament amb coberta a doble vessant, amb senyalització externa amb inscripció. Les ceràmiques romanes (àmfora itàlica i sigil·lada) formarien part de l'aixovar, tot plegat dins d'un període cronològic que emmarcaria molt bé l'època abans citada respecte la làpida funerària, finals del segle I i principi del segle II dC. També cal tenir en compte que si bé es destruïren alguns enterraments en fer-se els moviments de terres, també podria ser que part d'aquesta necròpolis encara quedés intacta en el subsòl del terreny ocupat pel bosc de pins. Conseqüentment, fora interessant prospectar a fons la zona i controlar si en un futur es fa rompuda per tal d'esbrinar si realment s'havia preservat part de la necròpolis. (Ribé, Cebrià, Senabre, 1990)

Bibliografia

RIBÉ, Genís; CEBRIÀ, Artur; SENABRE, Maria Rosa. (1990). "Carta Arqueològica de l'Alt Penedès". Vilafranca del Penedès. invarque.cultura.gencat.cat

